

## בתי המשפט

|              |        |                                   |       |
|--------------|--------|-----------------------------------|-------|
|              |        |                                   |       |
| תק 002919/03 |        | בבית המשפט לתביעות קטנות בירושלים |       |
|              |        |                                   |       |
| 23/03/2004   | תאריך: | כבוד השופט רם וינוגרד             | בפני: |

התובע

אורי אבן חן

בעניין:

נ ג ד

הנתבע

GRADIMIR GAVRIEL MOSHITCH

## פסק דין

1. התובע מנהל אתר אינטרנט בשם ספדי-נט, הנותן שירותים שונים לגולשים באמצעותו. בין היתר מעניק האתר שירותי דואר אלקטרוני. התובע טוען כי הנתבע מפעיל אתר בשם סחבק, המאפשר משלוח דואר אלקטרוני בעברית גם ממחשבים שאינם מצוידים לכך. כאשר נשלח דואר אלקטרוני באמצעות "סחבק", התוכנה יוצרת קשר עם שרת הדואר האלקטרוני של התובע ושולחת באמצעותו את ההודעה, תוך יצירת כתובת דואר אלקטרוני פיקטיבית. התוצאה היא כי נוצר עומס עצום על השרת והדבר האט את פעילותו באופן ניכר. נסיונות להתגבר על הבעיה הצריכו את התובע להשקיע עשרות שעות עבודה. כמו כן הוא תובע את הנזק למוניטין שנגרם בשל האטת השימוש.
2. הנתבע טען כי אומנם השתמש בתוכנת סחבק, כמוהו כאלפי גולשים אחרים, אולם אין הוא מבעליה, יוצריה או מתכנניה. עיסוקו הוא בשיפור החקלאות בסרביה, שם הוא מתגורר בשנים האחרונות, וכישראלים רבים אחרים הוא משתמש בשירותי סחבק כדי לשלוח הודעות בעברית ממחשבים שאינם מצוידים לכך. עוד ציין הנתבע כי אין לו ידע במחשבים המאפשר ביצוע הפעולות המיוחסות לו. הוא קיבל בעבר פניה בדואר אלקטרוני מאנשים שהציגו עצמם כמפעילי האתר, וביקשו כי יפרסם התוכנה בקרב מכריו וימסור את פרטיו כממליץ על התוכנה. הוא הסכים, וזו הסיבה לכך שמספר הטלפון שלו מופיע באתר.
3. לתמיכה בטענותיו המציא התובע לבית המשפט את פרטי שם ה-Domain של האתר, בו נרשם שמו של התובע כשם מנהל האתר, יחד עם מספר הטלפון שלו. כתובת הדואר האלקטרונית של התובע הופיעה כ- yoav2001@netvision.net.il. הוא טען כי שוחח עם נטוויזן ואלה אישרו כי כתובת הדואר "הנ"ל היא בבעלות הנתבע. עוד טען בדיון שהתקיים ביום 27.1.04 כי לדעתו הנתבע הוא מיוצרי התוכנה, או אולי הוא הבעלים של

האתר ומאן דהו אחר יצר את התוכנה. הנתבע הכחיש את טענות התובע מכל וכל, והוסיף כי כתובת הדוא"ל הנ"ל מעולם לא היתה בבעלותו, וכי הוא משתמש אך ורק בכתובת הדוא"ל המופיעה בתיק בית המשפט.

4. לנוכח טענות אלה ניתן צו לחברת נטוויז'ן המורה לה להבהיר האם הנתבע או מישהו בשם דומה היה עליה של כתובת הדואר האלקטרוני הנ"ל; מתי הוזמנה הכתובת הנ"ל; כיצד ניתן לוודא מה זהותו של מי שנרשם לקבלת דואר אלקטרוני וכיצד ניתן לברר רישום של שם Domain. החברה הודיעה כי לנתבע או לאדם כלשהו בשם גבריאל מושיץ לא היה מעולם כתובת דואר אלקטרונית בחברת נטוויז'ן. הכתובת המבוקשת הוזמנה ביום 21.12.99 על ידי אדם ששמו אינו תואם כלל לשם הנתבע, ובוטלה ביום 30.1.04. עוד הבהירה החברה כי לא ניתן לדעת בוודאות את זהות מזמין הכתובת, וגם רישום שם מתחם (Domain) אינו דורש זיהוי חד ערכי של הלקוח. ניתן, אולי, לזהות הלקוח לאחר קבלת פרטי אמצעי התשלום שלו מרשם שמות המתחם בארץ או בחו"ל. בפועל מסתבר כי שם המתחם נרשם באמצעות חברה מארה"ב, ומכאן כי לא ניתן לתת צו כמבוקש.

5. על אף שעל פני הדברים לא עלה בידי התובע להוכיח קשר כלשהו בין הנתבע ובין האתר, הוא עמד על תביעתו. מעיון בהרצאת העובדות לעיל עולה כי הפרט היחיד המקשר בין הנתבע ובין האתר הוא אותו רישום שם מתחם בו מופיע שמו ומספר הטלפון של ביתו בארץ (בו הוא שוהה לעיתים רחוקות בלבד בשל עבודתו בסרביה), עם כתובת דוא"ל של מאן דהו אחר. כאמור - עצם רישם שמו של מאן דהו כמנהל של מתחם אין פירושו כי הוא אכן המנהל בפועל, וסבורני כי לא אחטא לאמת אם ומר כי רבים הם האנשים שאינם מוסרים את פרטיהם האמיתיים לצורך זה או לצורך יצירת כתובות דואר אלקטרוני שקשה להתחקות אחריהן. בנסיבות אלה אני סבור כי לא עלה בידי התובע להוכיח את תביעתו, והיא נדחית.

6. הנתבע טען להוצאות משפט בהיקף רב בשל הצורך להגיע ארצה במיוחד לצורך ניהול המשפט. מאחר ונראה כי ניהול המשפט לא היתה המטרה היחידה של הגעתו ארצה, אף כי יתכן שמועד הגעתו השתנה בהתאם למועד הדיון, אני מחייב את התובע בהוצאות הנתבע בסכום של 1,000 ₪.

#### **המזכירות תשלח העתק מפסק-הדין לצדדים.**

**ניתן היום א' בניסן תשס"ד (23 במרץ 2004) במעמד הצדדים.**

**רם וינוגרד, שופט**

**נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה**